ORĘDOWNIK URZĘDOWY
powiatu tczewskiego.

Nr. 6. Tczew, dnia 4-go lutego 1926 r. Rok VII.

Przedpłata: miesięcznie 2,— zł.	ORĘDOWNIK POWIATOWY wychodzi co czwartek.	Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 5 groszy za 1-łam wiersz milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew. Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

✝

W piątek, dnia 29 stycznia b. r., umarł nagle na paraliż serca przeżywszy lat 65,

Śp. Izydor Długoński,

wójt swarożyński, zastępca przełożonych obszarów dworskich Swarożyna, Liniewka, Wętków i Goszyna i urzędnik Stanu Cywilnego.

Obowiązki swych urzędów pełnił pilnie, sumiennie i niezachwianie, jak przystało na obywatela Polaka.

Cześć Jego pamięci!

Tczew, dnia 30 stycznia 1926 r.
Wp. I. 1300-26.

Dytkiewicz, starosta,
jako przewodniczący Wydziału Powiat.

54)

Regulamin

Regulamin o udzieleniu odszkodowań z powodu zaraz zwierzęcych.

Na podstawie §§ 12, 21 i 23 ustawy wykonawczej do ustawy o zarazach zwierzęcych z dnia 25 lipca 1911 r. (zbiór ustaw pr. str. 149) uchwalił Sejmik Krajowy Prowincji Zachodnio-Pruskiej o udzielaniu odszkodowań z powodu zaraz zwierzęcych dnia 28 lutego 1912 r. następujący.

REGULAMIN.

Wypadki odszkodowań.

§ 1.

Związek Krajowy udziela odszkodowania:

1. za bydło rogate, konie, osły, muły i osłomuły, zabite na zarządzenie policyjne z powodu wścieklizny, nosacizny, zarazy płucnej, pryszczycy, albo gruźlicy, (§ 10 ustęp 1 nr. 12) ustawy o zarazach zwierzęcych z dnia 26-go czerwca 1909 r. Dz. Ustaw Rzeszy str. 519), jeżeli były dotknięte zarazą, z powodu której zarządzenie ubicia nastąpiło; ponadto za zwierzęta tego samego gatunku, które z powodu jednej z tych zaraz padły po wydaniu policyjnego zarządzenia ich ubicia;

Uwaga. Zmiany uchwalone przez Pomorski Sejmik Wojewódzki dnia 8. I. 13 i 27 XI 1925 r. oznaczono tłustym drukiem.

2. za zwierzęta wymienione pod nr. 1), które po doniesieniu, uskutecznionem w przepisanym czasie, padły z powodu nosacizny lub zarazy płucnej, jeżeli zachodzą okoliczności, z powodu których policyjne zarządzenie ubicia musi być wydane;
3. za bydło rogate, konie, osły, muły i osłomuły, padłe na wąglik, szelestnicę, zarazę dziczyzny i bydła rogatego lub wściekliznę, albo u których po śmierci stwierdzono jedną z tych chorób;
4. za bydło rogate, mające więcej niż trzy miesiące, padłe na pryszczycę;
5. **za konie, osły, muły i osłomuły, które padły z powodu zarazy stadniczej lub też u których po śmierci chorobę tę stwierdzono, o ile zgłoszono wybuch tej zarazy w przepisanym czasie;**
6. **za konie padłe na niedokrewność zakaźną.**

Odszkodowanie w wypadkach 2—6 ma miejsce tylko wówczas, gdy zwierzęta w chwili śmierci, a w wypadku pierwszym w czasie zarządzenia ubicia, znajdowały się na obszarze Krajowego Związku.

Wysokość odszkodowań.

§ 2.

Odszkodowanie wynosi:
1. za zwierzęta, chore na nosaciznę **i padłe na niedokrewność zakaźną** ¾ zwykłej wartości zwierząt;
2. za zwierzęta, chore na wąglik, szelestnicę, zarazę dziczyzny i bydła rogatego, wściekliznę i zarazę płucną lub gruźlicę, **i zarazę stadniczą** oraz za bydło rogate, chore na pryszczycę w wypadkach § 1 nr. 4), $^3/_5$ tej wartości;
3. za zwierzęta, dotknięte pryszczycą w wypadkach § 1 nr. 1) całą sumę zwykłej wartości. Przy ustaleniu wartości nie należy, za wyjątkiem wypadków gruźlicy, uwzględniać zmniejszenia wartości zwierzęcia, wywołanego przez to, że zostało ono dotknięte zarazą, za którą udziela się odszkodowanie.

§ 3.

Zaliczenie na odszkodowanie.

Na odszkodowanie zalicza się:
1. kwotę ubezpieczenia, płatną na podstawie umów prywatnych i to w wypadkach nosacizny **i niedokrewności zakaźnej** ¾, w wypadkach § 2 nr. 2) $^3/_5$ pozatem w całości;
2. wartość tych części zwierzęcia zabitego, a w wypadkach § 1 nr. 4—6 padłego zwierzęcia, które stosownie do zarządzenia policyjnego pozostają do dyspozycji właściciela.

§ 4.

Wykluczenie odszkodowania.

Odszkodowania nie udziela się:
1. za zwierzęta, stanowiące własność Państwa (państw związkowych) lub stadnin państwowych;
2. za zwierzęta, umieszczone na targowiskach lub w podwórzach rzeźni, nie wyłączając rzeźni publicznych;
3. za zwierzęta, u których choroba była nieuleczalną i bezwarunkowo śmiertelną bądź z natury rzeczy, bądź wskutek stopnia rozwoju, chyba, że chorobą tą był wąglik, szelestnica, zaraza dziczyzny i bydła rogatego, wścieklizna, nosacizna, zaraza płucna, pryszczyca lub gruźlica (§ 10 ustęp 1 nr. 12) ustawy o zarazach zwierzęcych;
4. za zwierzęta, wprowadzone na obszar Państwa wbrew przepisowi § 6 ustawy o zarazach zwierzęcych;
5. za zwierzęta, wprowadzone na obszar Państwa w pewnym terminie przed stwierdzeniem jednej z niżej wymienionych zaraz, o ile nie dostarczy się dowodu, że zarażenie ich nastąpiło dopiero po wprowadzeniu na obszar Państwa. — Termin powyższy wynosi przy wągliku, szelestnicy, zarazie dziczyzny u bydła rogatego oraz pryszczycy, 14 dni, przy wściekliźnie i nosaciznie 90 dni, przy zarazie płucnej 180 dni, przy gruźlicy 270 dni, (§ 10 ustęp 1 nr. 12) o zarazach zwierzęcych; **a u zarazy stadniczej 365 dni. Za zwierzęta, podane w § 1 punkt 5), wprowadzone do Województwa Pomorskiego z innych Województw Państwa Polskiego 1) w ciągu 365 dni przed ustaleniem u nich zarazy stadniczej nie udziela się odszkodowania, o ile nie dostarczono dowodu, że zarażenie nastąpiło po wprowadzeniu zwierzęcia w granice Województwa Pomorskiego.**

§ 5.

Roszczenie o odszkodowanie upada również w wypadku, przewidzianym w § 72 ustawy o zarazach zwierzęcych.

§ 6.

Zbieranie odszkodowań i kosztów.

Na pokrycie odszkodowań i kosztów administracyjnych łącznie z kosztami ustalenia stanu choroby i oszacowania, o ile nie ponosi ich Kasa Państwowa (§ 10 ustęp I. pod I. nr. 2, 3 i II,§ 21 ustęp 1, 2 ustawy wykonawczej), jak również na utworzenie funduszów rezerwowych pobiera się składki od właścicieli zwierząt kopytkowych i bydła rogatego. Odszkodowania, koszty i składki na fundusze rezerwowe za konie, osły, muły i osłomuły mogą być nałożone tylko na właścicieli takich zwierząt, za bydło rogate, tylko na właścicieli bydła rogatego.

Nadwyżki i fundusze rezerwowe, zebrane na podstawie ustaw z 12 marca 1881 r. (zbiór ustaw str. 128) i 22 kwietnia 1892 r. (zbiór ustaw str. 90) na odszkodowania z powodu nosacizny, zarazy płucnej, wąglika i szelestnicy wpływają do funduszów rezerwowych, które mają być zebrane według ustępu 1.

Skoro fundusze rezerwowe osięgną w dziale odszkodowań za zwierzęta kopytkowe 100.000 mk., a w dziale odszkodowań za bydło rogate 150.000 mk., należy zaprzestać dalszego ściągania składek do funduszów rezerwowych. Odsetki funduszów rezerwowych należy wtenczas użyć do opędzenia odszkodowań i kosztów; to samo dotyczy ewtl. zasobów, przekraczających sumy wyżej podane.

1) dotyczy również zwierząt, wprowadzonych z zagranicy.

§ 7.

Składek nie pobiera się:

1) od zwierząt, będących własnością Państwa, państw związkowych) lub stadnin państwowych) (porównaj § 4 nr. ;
2) od zwierząt umieszczonych na targowiskach lub w podwórzach rzeźni, nie wyłączając rzeźni publicznych (porównaj § 4 nr. 2).

§ 8.

Wydział Krajowy uchwala o wysokości sumy ogólnej, płatnej przez właścicieli zwierząt na zasadzie §§ 6 i 7 o użyciu odsetek lub pozostałości nadwyżek funduszów rezerwowych według § 6 oraz o rozkładzie sumy ogólnej na poszczególnych właścicieli zwierząt. Uchwała, zawierająca zasadnicze zmiany co do sposobu rozkładu w szczególności co do zmiany dotychczas istniejącego sposobu rozkładu, wymaga zatwierdzenia Wojewody (Oberpräsident). Jeżeli w roku, poprzedzającym rozpisanie składek, odbył się powszechny spis zwierząt, bieże się wyniki tego spisu za podstawę rozkładu składek; w przeciwnym razie spisuje się w wszystkich gminach miejskich i wiejskich oraz na każdym samoistnym obszarze dworskim znajdujące się tam konie, osły, muły, osłomuły i bydło rogate stosownie do szczegółowej instrukcji Wydziału Krajowego, podlegającej również zatwierdzeniu Wojewody (Oberpräsident). Spis zobowiązanych do uiszczenia składki właścicieli zwierząt wraz z odznaczeniem składek, które każdy z nich ma uiścić, wykłada się przed ich poborem przez 14 dni publicznie w każdej gminie miejskiej i wiejskiej oraz na każdym samoistnym obszarze dworskim. Czas i miejsce wyłożenia spisu należy przed rozpoczęciem 14-dniowego czasokresu podać miejscowym zwyczajem do wiadomości interesowanych przez publiczne obwieszczenie. Wnioski o sprostowanie spisu należy zgłaszać do zarządu gminy (obszaru dworskiego) najpóźniej w ciągu dni 10 po upływie czasokresu wyłożenia. O wnioskach rozstrzyga ostatecznie w powiatach wiejskich Starosta, w powiatach miejskich Magistrat.

Składki ściąga się na podstawie spisów ostatecznie ustalonych przez zarząd gminy (obszaru dworskiego) na rzecz Związku Krajowego. Ściąganie odbywa się w przymusowem postępowaniu administracyjnem.

Ewtl. jeszcze potrebne przepisy szczegółowe, dotyczące rozpisania i poboru składek, uchwala Wydział Krajowy. Uchwała ta podlega zatwierdzeniu Wojewody (Oberpräsident).

§ 9.

Stwierdzenie obowiązku odszkodowania.

Dla ustalenia stanu choroby, miarodajnego dla odszkodowania, należy zaraz po ubiciu wzgl. możliwie jaknajprędzej po zaistnieniu innego wypadku odszkodowania, zwierzę zbadać, w szczególności zaś poddać je sekcji, stosownie do uchwalonej przez Radę Związkową w wykonaniu ustawy o zarazach zwierzęcych instrukcji w przedmiocie postępowania przy sekcjach oraz stosownie do dalszych przepisów wykonawczych, wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa, Domen i Lasów. Orzeczenie, jakie ma być udzielone na podstawie sekcji, winno odpowiadać przepisowi § 13 ustęp 2 ustawy wykonawczej.

Czy i w jakich wypadkach i w jaki sposób należy uzależnić ostateczne ustalenie stanu choroby od przeprowadzenia osobnego badania lub od powtórnego zbadania przez inny instytut dla badań, określają przepisy wykonawcze wydane przez Ministra Rolnictwa (§ 13 ustęp 1. zdanie 3 ustawy wykonawczej). Wydział Krajowy winien do tych przepisów w miarę potrzeby wydać stosowne zarządzenie w celu założenia i wyposażenia osobnego instytutu dla badań 1). (Porównaj § 24 ustęp - zdanie 2 ustawy wykonawczej). Przyjęcie kierownika instytutu dla badań wymaga zatwierdzenia Ministra Rolnictwa.

Pozatem obowiązują w postępowaniu przy ustaleniu stanu choroby przepisy §§ 14, 15 ustawy wykonawczej.

§ 10.

Oszacowanie szkody.

Przepis §§ 16—20 oraz przepisy wykonawcze Ministra Rolnictwa wydane ewtl na podstawie § 17 ustęp i ustawy wykonawczej, obowiązują dla wymiaru odszkodowań potrzebnych do oszacowania także i wtedy, gdy odszkodowania udziela się na podstawie § 1 za wypadki, wychodzące poza granice określone w § 66 ustawy o zarazach zwierzęcych i § 5 ustawy wykonawczej.

Oszacowanie wartości części ubitego lub w wypadku § 1 nr. 4—6 padłego zwierzęcia pozostających w myśl zarządzeń policyjnych do dyspozycji właściciela nie uskutecznia się, o ile Starosta Krajowy oświadczy, że zarząd prowincjonalny te części chce przejąć celem spieniężenia a zato zrzeka się obniżenia oszkodowania za zwierzę o wartości tych części (§ 3 nr. 2).

Jeżeli oszacowanie odbywa się przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i dwóch taksatorów, winni ci rzeczoznawcy z reguły składać orzeczenie swoje wspólnie. W tym celu należy możliwie najpóźniej przed ustaleniem przez urzędowego lekarza weterynaryjnego stanu choroby lub zaraz bezpośrednio potem powołać taksatorów, przestrzegając przytem § 16 ustęp 2 § 22 ustawy wykonawczej. Jeżeli to jest niemożliwem, winien urzędowy lekarz weterynaryjny swoje orzeczenie co do wartości złożyć bezzwłocznie po ustaleniu choroby, a oszacowanie przez taksatorów należy w takim razie dodatkowo spowodować. Miejscowa władza policyjna postara się w tym wypadku o prawidłowe wygotowanie dokumentu szacunkowego (§ 20 ustawy wykonawczej).

Wydział Krajowy jest władnym wydawać dalsze instruckje dla postępowania przy oszacowaniu. Instrukcja dla postępowania przy szacowaniu w wypadkach gruźlicy wymaga zatwierdzenia Ministra Rolnictwa.

§ 11.

Przepisy postępowania.

Dla postępowania miejscowych władz policyjnych przy traktowaniu roszczeń o odszkodowanie z powodu zaraz zwierzęcych obowiązują przepisy wykonawcze Ministra Rolnictwa. Starosta Krajo-

1) Starostwo Krajowe Pomorskie korzysta z usług Państwowego Naukowego Instytutu Rolniczego. Wydział Higjeny Zwierząt w Bydgoszczy.

wy rozstrzyga na podstawie przedłożonych mu rozpraw, orzeczeń i dokumentów szacunkowych, czy należy stosownie do § 14 ustawy wykonawczej zasięgnąć orzeczenia departamentowego 2) lekarza weterynaryjnego i dalszej opinji krajowego urzędu weterynaryjnego 3) i winien w krajowego urzędu weterynaryjnego 3) i winien w razie twierdzącym w tym celu zwrócić się o pośrednictwo prezesa rejencji 4). Nadto ustala Starosta Krajowy rachunki kosztów urzędowych lekarzy weterynaryjnych i taksatorów, o ile Krajowy Związek do zwrotu tych kosztów jest zobowiązany (§ 1 nr. 3—6) i orzeka o udzieleniu odszkodowań i ich wysokości oraz o tem, kto jest uprawniony do odbioru (§ 69 ustawy o zarazach zwierzęcych i § 12).

§ 12.

Wypłata odszkodowań i udział Państwa.

Wypłata odszkodowań nastąpi bezpłatnie przez Kasę Główną Krajową do rąk uprawnionego na zlecenie Starosty Krajowego w przeciągu najpóźniej 4 tygodni po ustaleniu obowiązku odszkodowania Krajowego Związku. O ile nie jest znanym inny uprawniony, wypłaca się odszkodowanie temu, w którego pieczy lub przechowaniu znajdowało się zwierzę w chwili śmierci. Przez wypłatę gaśnie wszelkie roszczenie o odszkodowanie osób trzecich (§ 69 ustawy o zarazach zwierzęcych).

Pod koniec roku obrachunkowego sporządza Starosta Krajowy dla każdej zarazy z osobna, (jakoteż dla każdego obwodu rejencyjnego 5) obliczenia odszkodowań, wypłacon. za bydło rogate, zabite z powodu pryszczycy i gruźlicy (§ 10 ustęp 1 nr. 12) ustawy o zarazach zwierzęcych) i dotknięte jedną z tych zaraz, oraz padłe na jedną z tych zaraz bydło rogate po wydaniu zarządenia. Obliczenia wysyła się prezydentom rejencji 6) Kasa Państwowa zwraca z odszkodowań, wypłaconych za bydło rogate, chore na pryszczyce, Krajowej Kasie Głównej połowę, a z wypłaconych za bydło rogate, chore na gruźlicę ⅘ odszkodowania (§ 7 ustęp 1 b i c ustawy o zarazach zwierzęcych, § 9 ustęp 1 i 12 i 3 ustawy wykonawczej).

§ 13.

Zapomogi z powodu pryszczycy i niedokrewności zakaźnej.

Wydział Krajowy upoważnia się do udzielenia zapomóg finansowo słabym właścicielom zwierząt, którzy wskutek przeprowadzenia zarządzeń w celu zwalczania pryszczycy i niedokrewności zakaźnej, ponieśli tak poważne szkody gospodarcze, że zagrażają jego egzystencji względnie możności zarobkowania. Pomoc ta może być także udzieloną w formie bezprocentowych lub niskoprocentowych pożyczek. Zapomoga nie powinna przekraczać połowy szkody, wynoszącej conajmniej **50 zł.** Sejmik Krajowy ustali w preliminarzu kwotę ogólną, ponad którą zapomóg w jednym roku nie wolno udzielać. Środki potrzebne czerpie się z składek ściągniętych w myśl § 6 od właścicieli zwierząt, wzgl. procentów funduszów rezerwowych.

2) wojewódzkiego.
3) obecnie Min. Rol. i Dóbr Państwowych, Departament Weterynaryjny.
4) obecnie Wojewody.
5) nieaktualne.
6) obecnie Wojewodzie.

Zasady udzielania zapomóg i przepisy, mające być przytem przestrzegane, uzgodni Wydział Krajowy z Rządem.

Wydział Krajowy zda rocznie Sejmikowi Krajowemu sprawozdanie z udzielonych w ubiegłym roku obrachunkowym zapomóg.

§ 14.

Rachunkowość podlega przepisom, obowiązującym dla administracji majątku krajowego. Starosta Krajowy podaje co rok do wiadomości publicznej zestawienie wydatków, uskutecznionych na podstawie regulaminów.

§ 15.

Niniejszy regulamin wchodzi w życie razem z ustawą o zarazach zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1909 (Zbiór ustaw Rzeszy str. 519). Z tym dniem uchyla się regulamin wykonawczy przepisów § 16 ustawy z dnia 12 marca 1881, z dnia 6 marca 1882 i dot. wykonania ustawy z dnia 22 kwietnia 1892 z 17 marca 1904
3 czerwca

Powyższy regulamin uchwalony przez 37 Zachodnio-Pruski Sejmik Krajowy na posiedzeniu w dniu 28 lutego 1912, zatwierdza się niniejszem na podstawie §§ 12, 23 ustawy wykonawczej do ustawy o zarazach zwierzęcych z dnia 26 lipca 1911 r. (zbiór ustaw str. 149).

Berlin, dnia 24 kwietnia 1912 r.

(L. S.)

Minister Rolnictwa Domen i Lasów
w z. (—) podpis.
Minister Spraw Wewnętrznych:
z p. podpis.

Niniejszy „Regulamin", obowiązujący na całym obszarze Województwa Pomorskiego na mocy uchwały Tymczasowego Wydziału Krajowego z dnia 20 stycznia 1922 r., zatwierdzony przez Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wewnętrznych i Skarbu dnia 30 lipca 1922 r. za 1. dz. V-c 1533/22—1363/22, został zmieniony uchwałami Sejmiku Wojewódzkiego:

1. odnośnie do zarazy stadnicznej dnia 8. 1. oraz 13. 11. 1925 r., które to zmiany zatwierdziły Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Spraw Wewnętrznych dn. 21. 12. 1925 r. za nr. 8356/W. II.;
2. odnośnie do niedokrewności zakaźnej dn. 27 listopada 1925 r., które to zmiany zatwierdziło Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministerstwo Spraw Wewnętrznych 21. 12. 1925 r. za nr. 8761/W II.

Toruń, dnia 2 stycznia 1926 r.

Starosta Krajowy Pomorski
(—) Dr. Wybicki.

L. dz. II. 50-26.

55)

Sprzedaż siewek.

Pomorski Urząd Wojewódzki Oddział Ochrony Lasów prywatnych ma na sprzedaż niżej wskazaną ilość siewek w następujących powiatach:

1. w powiecie świeckim (Państwowe nadleśnictwo Sarnia Góra, stacja kolei żelazn. Łążek)

sosen	1⁰ letnich	— 90 000	szt.
świerków	„ „	— 4 200	„
dębów	„ „	— 1 000	„
akacji	„ letniej	— 6 000	„

2. w powiecie wejherowskim (Nadleśnictwo miejskie miasta Wejherowa)

sosen	1⁰ letnich	— 200 000	szt.
świerków	1⁰ „	— 6 000	„

3. w powiecie brodnickim (Państwowe Nadleśnictwo Lidzbark stacja kolei żelaznej Lidzbark miasto)

sosen	1⁰ letnich	— 290 000	szt.

Oznaczone siewki zostały wyprodukowane przez Oddział Ochrony Lasów celem okazania pomocy przy zalesieniu zrębów i nieużytków. Koszta 1000 sztuk siewek wynoszą 2,8 złotych. Jednocześnie podejmują akcję w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych ażeby mniej zamożnych właścicieli drobnych posiadłości leśnych bezpłatnie obdzielić siewkami.

Właściciele drobnych posiadłości leśnych poszukujący sadzonek winni w najkrótszym czasie a najpóźniej do 1 marca b. r. przesłać do Urzędu Wojew. zgłoszenia ze wskazaniem powierzchni, podlegającej zalesieniu na wiosnę 26 r., a również ilości i gatunku potrzebnych siewek, tudzież podać dokładny adres zamieszkania. Biedniejsi winni przedłożyć zaświadczenie wójta o swej niezamożności, gdyż nie jest wykluczonem, iż Ministerstwo zgodzi się na bezpłatne wydanie siewek.

Po otrzymaniu zgłoszeń Oddział Ochrony Lasów natychmiast zawiadomi, czy zamówienie będzie wykonane, a również kiedy i do kogo należy zgłosić się celem otrzymania siewek.

Za Wojewodę
Körner.

Ogłasza się.
Tczew, dnia 3 lutego 1926 r.
St. 1153/26. **Starosta.**

---

56)

Obwieszczenie.

Na mocy § 118 ustępu 2 ordynacji powiatowej wstawia się na porządek obrad pierwszego posiedzenia Sejmiku Powiatowego dnia 8 lutego 26 r. jako:

11. Uzupełnienie listy propozycyjnej na wójta i zastępcę na obwód Swarożyn,
12. Uzupełnienie listy propozycyjnej na wójta i zastępcę na obwód Lubiszewa.

Tczew, dnia 3 lutego 1926 r.
Wp. I. 1329-26, **Dytkiewicz,** starosta.

---

57)

Obwieszczenie.

Na podstawie uchwały Wydziału Krajowego z dnia 19 b. m. ustalono koszta utrzymania za umysłowo chorych w Krajowych Zakładach Psychjatrycznych w Kocborowie i Świeciu z dniem 1. 1. b. r. jak następuje:

I. klasa samopł. z Pomorza 7,50 zł dziennie
II. klasa samopł. z Pomorza 5,50 zł dziennie
III. klasa samopł. z Pomorza 3,00 zł dziennie
III. klasa gminno ubogich 1,50 zł dziennie (jak dotychczas).

Starosta Krajowy Pomorski.
z p. (—) Jonas.

Ogłasza się.
Tczew, dnia 28 stycznia 1926 r.
Wp. V. 928/26 **Starosta.**

---

58)

Obwieszczenie.

Instytucje parcelacyjne.

Okręgowy Urząd Ziemski podaje do wiadomości, że członkami Związku Parcelacyjnego w Grudziądzu, upoważnionego do przeprowadzenia parcelacji, są następujące Instytucje:

1. Spółdzielnia Parcelacyjna w Chojnicach,
2. Ludowa Spółdzielnia Parcelacyjna w Chełmnie,
3. Spółdzielnia Parcelacyjna w Lubawie,
4. Spółdzielnia Parcelacyjna w Tucholi,
5. Spółdzielnia Parcelacyjna w Brodnicy,
6. Spółdzielnia Parcelacyjna w Gniewie,
7. Spódzielnia Parcelacyjna w Wąbrzeźnie,
8. Spółdzielnia Parcelacyjna w Świeciu,
9. Kujawska Spółdz. Parcelac. w Inowrocławiu,
10. Kasa Spółdzielcza Parcelacyjno-Osadnicza w Grudziądzu.

Wymienione instytucje upoważnione są jako członkowie Związku, do przyjmowania udziałów, wpłat na ziemię itd., nie są jednakże upoważnione do przeprowadzenia parcelacji.

Prezes.

Ogłasza się.
Tczew, dnia 1 lutego 1926 r.
St. 1136-26. **Starosta.**

---

59)

Obwieszczenie.

Panu sołtysowi Chmieleckiemu, w Brzuscach udzieliłem 14 dni urlopu.

Zastępstwo przejmie p. Truskawa II. ławnik z Brzusc.

Tczew, dnia 29 stycznia 1926 r.
Wp. I. 1194/26. **Starosta.**

---

60)

Obwieszczenie.

Pana Romana Wróblewskiego, dzierżawcę domeny w Mieścinie mianowałem komisarycznym sołtysem gminy Mieścina.

Tczew, dnia 29 stycznia 1926 r.
1193/26 W. P. I. **Starosta.**

---

61)

Obwieszczenie.

Zastępstwo urzędnika stanu cywilnego na obwód Swarożyna, przejął p. Jan Pypka, kierownik szkoły z Swarozyna z dniem 30. 1. 1926 r. po ś. p. Izydorze Długońskim.

Tczew, dnia 29 stycznia 1926 r.
W. P. V. 1230/26. **Starosta.**

62)

Obwieszczenie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło Towarzystwu Czytelni Ludowych w Poznaniu na obszarze b. dzielnicy pruskiej na urządzenie kwesty publicnzej po wsiach i miastach na ulicach i w lokalach publicznych w czasie od 3 do 9 maja 1926 r. włącznie na cele kulturalno-oświatowe pod warunkiem, że wyżej wymienione Towarzystwo oświatowe i osoby, przez to Towarzystwa wydelegowane dla celów kwestarskich, będą ściśle przestrzegały miejscowych przepisów o kwestach publicznych.

Z uwagi na wysoce patrjotyczny i ogólno-narodowy cel tej kwesty należy udzielać kwestarzom jaknajszerszego poparcia.

Tczew, dnia 28 stycznia 1926 r.

St. 1066-26. **Starosta.**

63)

Obwieszczenie.

Wysiedlenie z 30 klm. pasa granicznego.

Orzeczeniem z 5. 12. 25 r. l. dz. 9480/B wysiedlił p. Wojewoda Wołyński Charytona Kuźmickiego, zamieszkałego w Zdołbunowie przy ul. Żydowskiej 1,24 z 30 klm. pasa granicznego na przeciąg jednego roku.

Pp. Burmistrz miasta Tczewa, Sołtysi iPrzełożeni obszarów dworskich nie przyjmą Kućmickiego do swych gmin ipowiadomią mnie natychmiast o jego pojawieniu się.

Tczew, dnia 29 stycznia 1926 r.

St. 1063/26. **Starosta.**

64)

Pryszczyca.

Landrat powiatu gdańskich nizin doniósł mi, że na majątku p. Halftera w Herrengrebin stwierdzono urzędowo pryszczycę.

Tczew, dnia 28 stycznia 1926 r.

1072/26 St. **Starosta.**

65)

Obwieszczenie.

Pomór trzody chlewnej.

Landrat powiatu gdańskich nizin doniósł mi, że pomór trzody chlewnej na majątku p. Klary Wilms w Schönau wygasł — patrz obwieszczenie z dnia 14. 11. 25 r. Oręd. Urzędowy str. 231.

Tczew, dnia 28 stycznia 1926 r.

1123-26 St. **Starosta.**

Nakładem i czcionkami Drukarni i Księgarni Tow. z ogr. por. w Tczewie.
Odpowiedzialny redaktor Stanisław Grzonka, Sekr. Wp. w Tczewie.